

Przedpłata
wraz
z przesyłką
pocztową
wynosi
6 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy ulicy
Hetmańskiej
l. 12.

Pismo dwutygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Wychodzi 10. i 25. każdego miesiąca w objętości arkusza.

Nr. 12.

Dnia 25. czerwca 1898.

XXV. rocznik.

Nakładem Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor: Tadeusz Romanowicz.

Treść: Kredyt osobisty małego rolnika w Austrii. — Rachunki stowarzyszeń zaliczkowych za miesiąc maj 1898. — O należności dwuprocentowej od wkładek i rachunków bieżących. — O należnościach bezpośrednich. — Ruch stowarzyszeń. — Bilansy stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych za r. 1897. — Ogłoszenie.

Kredyt osobisty małego rolnika w Austrii.

Niemieckie stowarzyszenie dla polityki społecznej (*Verein für Social Politik*) przedsięwzięło szczegółowe dochodzenia co do stosunków osobistego kredytu małej własności rolniczej w Niemczech i rozciągnęło te dochodzenia także i na Austryę. Wyniki tych dochodzeń złożone są w książce p. t. *Der Personalkredit des ländlichen Kleingrundbesitzes in Oesterreich*. (Lipsk 1898 - str. 381 - 8°). Obejmuje ta książka sprawozdania o stosunkach w Styryi, Karyntyi, Krainie, Salzburgu, Tyrolu północnym, niemieckiej części Tyrolu południowego, w Morawii, w Austrii górnej, we włoskim Tyrolu i w Austrii dolnej — wreszcie dodany jest memoriał o kasach zaliczkowych wiejskich w czeskich powiatach Król. Czeskiego. Nie ma Galicyi, nie ma Czech jako całości. W przedmowie prof. Philippowicha, który był redaktorem książki, czytamy, że „sprawozdawcom dla niemieckiej części Czech i dla Galicyi w ostatniej chwili choroba niestety przeszkodziła w wykończeniu rozpoczętych prac“. Więc prace były rozpoczęte — może już i materiał zebrany? Jeżeli tak, to apelujemy do niewymienionego w przedmowie i niewiadomego nam sprawozdawcy galicyjskiego, aby zebrany materiał spożytkował, chociażby tylko w publikacji krajowej. Szkoda każdego materiału tego rodzaju, jeżeli jest zebrany a nie opracowany i nie ogłoszony.

Pragnąc na podstawie dat podanych we wspomnianej publikacji zapoznać czytelników w najogólniejszym zarysie ze stosunkami kredytowymi małej własności innych krajów, a zwłaszcza z urządzeniami jakie tamże dla tego kredytu istnieją — zaczniemy od sposobu zbierania materiału. Jest to rzecz bar-

dzo ważna — bo dozwala ocenić do pewnego stopnia wartość zebranego materiału, a zarazem daje wzór, jak takie dochodzenia przeprowadzać.

Celem dochodzenia jest „objaśnienie stosunków kredytu osobistego małych posiadaczy wiejskich (chłopów, robotników, małych rękodzielników, dzierżawców i t. p.). Przy tem należy także zwrócić uwagę na kredyt mobiliarny, t. j. branie pożyczek na zastaw ruchomości. Natomiast uwzględnienie kredytu na nieruchomości czyli hipotecznego, o tyle tylko jest pożądanego, o ile rozdzielenie obu tych form kredytu w danym wypadku byłoby albo niewykonalne, albo — ze względu że obie te formy jednemu celowi służą — nieodpowiednie.

„Kredyt udzielany wielkim właścicielom albo takim, którzy posiadaczami nie są, o tyle tylko ma być w dochodzenia wciągnięty, o ile nie da się oddzielić od kredytu drobnych posiadaczy. Pożądane jest w takim razie przynajmniej przybliżone podanie wysokości kredytu, przypadającego na małą własność.

„Dochodzenie ma: 1. służyć rozstrzygnięciu pytania, o ile istniejąca organizacja kredytu osobistego i mobiliarnego wystarcza istniejącej potrzebie gospodarce, jaka organizacja kas okazała się w danych warunkach najlepszą, w jakich kierunkach i jakimi środkami należy dążyć do ich uzupełnienia? 2. ma ona dopomóc do wyjaśnienia ekonomicznego znaczenia kredytu wiejskiego w ogóle, wykazać, w jakim stopniu wiejska, zwłaszcza chłopska ludność umie kredyt na obrót i na melioracje zużytkować dla swego gospodarstwa, o ile dalej ten kredyt, produkcyjnie działający, jest ograniczony przez długi z tytułu posiadania (ze spadku i z zakupna ziemi) o ile niedostateczne zorganizowanie asekuracji w rolnictwie powoduje uciekanie się do kredytu na zapobieżenie niedostatkom i t. p. Od dokładnej znajo-

mości tego wszystkiego zależy zarówno odpowiednie wykończenie istniejącej organizacji kredytowej, jak i dalsze wykształcenie i reforma obowiązującego ustawodawstwa kredytowego“.

Dalsza część instrukcyi dla zbierających daty zawiera już szczegóły, odnoszące się do sposobu postępowania przy zbieraniu dat, odnoszeniu się do władz — i t. p. co możemy snadnie opuścić — ażeby przejść do samego kwestyonarza. Podajemy go w całości. Wyobrażamy sobie, że niejedyn z kierowników naszych Towarzystw zaliczkowych zadawał sobie odnośnie do okolicy w której działa, pytania tego rodzaju, w odpowiedzi na nie szukając wskazówek co do najpraktyczniejszego kierunku i sposobu działania. Tutaj znajdzie on te pytania zebrane zupełnie wyczerpująco, zestawione systematycznie — może miejscami nadto szczegółowe, odnoszące się do stosunków innych niż u nas — co każdy, znający ten kraj i pracujący w tym kraju łatwo odróżnić potrafi.

Kwestyonarz dzieli się na 8 rozdziałów, z których pierwszy obejmuje ogólne stosunki ekonomiczne — drugi do piątego organizację kredytową — szósty i siódmy inne ekonomiczne instytucje — ósmy wreszcie wpływ nieproduktywnego zadłużenia.

I. Stosunki posiadania i zarobku w okręgu.

Czy przeważają wielkie rolnicze gospodarstwa średnie, czy też małe chłopskie? Czy istnieją chałupnicy i t. p.? Czy przy zmianach własności między żyjącymi albo przy spadkach przenoszone bywają gospodarstwa zazwyczaj w całości, czy też często od bywa się parcelowanie? Czy średnie i małe włościańskie tudzież parcelowe gospodarstwa znajdują się w ręku właścicieli, dzierżawców czy też czynszowników? Czy przeważa uprawa roli — pastwiska — czy lasy? Czy trzymanie bydła ma na celu przeważnie hodowlę, mleczarstwo, czy opas? Czy odbywa się na większe rozmiary uprawa roślin handlowych i jakich (tytoń, wino, len i konopie, chmiel, burak cukrowy)? Czy obok rolnictwa istnieje przemysł domowy i jaki? Czy istnieją przemysłowe zakłady (zapewne większe)? Co jest wiadome o rolniczych robotnikach, o ile oni są używani w średnich gospodarstwach?

II. Urządzenie do zaspokojenia kredytu osobistego małych właścicieli rolnych.

1. Ich rodzaj.

Czy istnieją raiffeisenowskie i pokrewne wiejskie kasy pożyczkowe? Kasy zaliczkowe Schulzego z Delitzsch? Inne stowarzyszenia kredytowe? Oddziały kredytu osobistego w kasach oszczędności? Kasy oszczędności w ogóle? Kasy bez prawa stowarzyszenia i korporacyjnego (kasy pomocy, zaliczkowe, po-

śmiertne)? Związki stowarzyszeń kredytowych celem wspólnego dostarczenia kapitału, lokacyi albo w innych celach (lustracye)? Urządzenia ze strony kraju i państwa służące do zaspokojenia kredytu osobistego małych posiadaczy?

2. Organizacya, działalność i wyniki obrotu.

Cel statutem określony i faktyczny? Terytorjalny zakres działania? Ilość członków? Ich kategorie według zawodów? Stan interesów instytucyi (majątek, udziały, fundusz rezerwowy, obrót kasowy, stan czynny, stan bierny, zysk i strata)? Użycie czystego zysku? Sposób dostarczania kapitału? Stopa procentowa od wkładek? Stopa procentowa od pożyczek przez stowarzyszenie zaciąganych? Ile wkładek wypada na rolników i w jakiej kwocie? Ogólna suma udzielonych pożyczek? *Conto corrente*? Ilość dłużników? Ich kategorie według zawodów? Przeciętna wysokość pożyczki na kredyt osobisty z wyłączeniem niestosunkowo wysokich i niestosunkowo niskich kwot? Ile pożyczek i z jakimi kwotami jest opartych na poręce, na hipotecę albo innem bezpieczeństwie? Kredyt wekslowy w szczególności? Ile z tego jest *à vista*, ile ze stałym terminem i w jakich kwotach? Jakiego terminu są w zwyczaju? Ile pożyczek i w jakiej kwocie opiera się na innych warunkach zwrotu? Jakiego są inne zwykłe warunki pożyczki (stopa procentowa)? Jak długo trwa przeciętnie spłata jednej pożyczki? Wysokość kosztów administracyi (wydatki osobowe i rezerwowe)? Wysokość strat w ostatnich 10 (5 lub 3) latach w kredycie osobistym, hipotecznym albo przez spadek kursu papierów wartościowych?

3. Sposób użycia pożyczek.

Czy zapisuje się sposób użycia pożyczki? Czy warunki pożyczki stosują się do tego sposobu użycia? Czy istnieje i jaki rodzaj kontroli nad użyciem pożyczki? Jakie są znane cele zaciągnięcia długu i w jakim stosunku wypadków i kwot (spłata długów — zaopatrzenie się w przedmioty gospodarcze — budowa lub reparacya budynków mieszkalnych lub gospodarczych — ulepszenie ziemi i urządzeń gospodarczych — zakupno ziemi, zakupno łąk w szczególności — spłaty spadkowe, spłaty rodzeństwa przy objęciu posiadłości — zobowiązania wobec rodziców — koszta wychowania dzieci, utrzymania w czasie służby wojskowej, wyposażenia przy zawarciu małżeństw — spłata zapadłych odsetek hipotecznych przy niedostatecznym dochodzie z gospodarstwa, — ratunek w wypadkach klęsk, jak nieurodzaj, gradobicie, pożar, zaraza bydła)?

4. Wyniki, osiągnięte przez istniejące zakłady dla kredytu osobistego.

a) W ogólności: Czy urządzenia te wystarczają na zaspokojenie kredytu osobistego małego właściciela gruntu? W jakiej mierze jedne czy drugie urządzenia takie więcej lub mniej tej potrzebie wystarczają? Czy kredyt ten jest tak tani, jak to według stosunków targu jest możliwe? Czy kredyt bywa udzielany w formie, odpowiedniej celowi i w odpowiednich terminach? Czy wogóle termina są oznaczane indywidualnie, stosownie do celu zaciągania pożyczki? Czy obok właściwych zakładów kredytu osobistego — także i banki takiego kredytu udzielają?

b) Wyniki, osiągnięte przez poszczególne rodzaje stowarzyszeń kredytowych, a zwłaszcza przez kasy raiffeisenowskie? Jaki wpływ wywarły kasy pożyczkowe na gospodarce i inne stosunki członków kas i mieszkańców okręgu kasy wogóle? O ile kasy pożyczkowe są przez kraj popierane? Jaki wpływ ma kraj na zarząd i kontrolę kas pożyczkowych? Czy kasy zwalczyły skutecznie lichwę w tamtejszej okolicy? Czy poszczególne rodzaje kas (i które?) wpłynęły korzystnie na stopę procentową (t. j. obniżyły ją) innych (i jakich?) rodzajów kas? Czy kasy przez udzielanie pożyczek zdołały przeszkodzić przymusowym sprzedażom i wogóle jednostki i rodziny ochronić od ekonomicznego upadku? Czy udzielano częściej pożyczek na spłatę kwot dłużnych, osobom prywatnym lub innym (i jakim?) kasom? Czy i jakie kasy bywają często tymi wierzycielami, którzy powodują przymusową sprzedaż nieruchomości? Czy osoby prawne (kasyna, straże pożarne) są członkami kasy? Czy kasy były w tem położeniu, aby usiłowanie rolniczych kasyn*, albo stowarzyszeń, odnoszące się do wspólnego zakupna nawozów, soli bydłowej, paszy koncentrowanej, rolniczych narzędzi i t. p. popierać przez udzielanie pożyczek, dawać inicjatywę do zakładania rolniczych stowarzyszeń i t. p.? Czy zdarzały się wypadki nadużyć przy zaciąganiu pożyczek? Ile pożyczek i w jakich kwotach zalega już dłużej, niż 4 lata? Co się czyni celem ściągnięcia tych zaległości? Czy kasy były zmuszone zaskarżać sądownie członków swych albo ich poręczycieli o zwrot pożyczek — i z jakim skutkiem? Jakich środków do zwalczenia tego rodzaju wadliwości kasy używają? Czy okazały się jakie trudności w stosunku kas z sądami, politycznymi, podatkowymi i innymi władzami?

c) Propozycje na przyszłość: Jaka forma organizacji z pomiędzy zakładów kredytu osobistego

obiecuje w przyszłości najpomyślniejsze skutki dla ludności wiejskiej, której potrzeby w tym kierunku dotąd jeszcze nie są zaopatrzone? W jakim kierunku musiałaby być prowadzona wogóle akcja ku podniesieniu kredytu osobistego, ażeby z uwzględnieniem odrębnych stosunków okręgu, sprawozdaniem objętego, albo poszczególnych jego części, były widoki pomyślnych wyników? Jakie poczyniono doświadczenia co do tego, czy ograniczona lub nieograniczona poręka jest bardziej ulubioną i bardziej użyteczną?

III. Urządzenia dla kredytu zastawniczego.

Czy istnieją zakłady dla udzielania pożyczek na ziemiopłody — może w związku ze stowarzyszeniami sprzedaży — i jak się z nich korzysta? Czy są w tym kierunku czynne domy składowe i jak one działają wśród ludności rolniczej? Czy kredyt zastawniczy, udzielany przez takie lub podobne zakłady, wywiera pomyślny wpływ na rolników, z kredytu tego korzystających, albo czy może przeciwnie nagromadzanie zapasów i utrzymywanie ich w ewidencji raczej wywarło wpływ obniżający cenę? Czy istnieje potrzeba zaprowadzenia takich urządzeń z udzieleniem kredytu ludności rolniczej na jej produkty, albo przynajmniej potrzeba urządzenia spółkowych składów, spichlerzy i t. p.?

IV. Kredyt hipoteczny.

Jakie zakłady w okręgu objętym sprawozdaniem, służą potrzebie kredytu hipotecznego ludności rolniczej? Czy zakłady te wystarczają tej potrzebie przez uproszczone, tanie i racjonalne dostarczanie kredytu i czy przez organa podwładne utrzymują czucie z ludnością rolniczą? Czy kredytu hipotecznego żądają w wypadkach, kiedy właściwie należałoby racjonalnie uciekać się do kredytu osobistego?

V. Kredyt indywidualny.

O ile jest poszukiwany niezorganizowany kredyt indywidualny za hipotecznym ubezpieczeniem lub bez niego? Czy bywają takie pożyczki dostarczane czasem w naturaliach (zboże i t. p.)? O ile przy tem występuje lichwa? Czy pojawia się ona jako lichwa pożyczkowa, towarowa, cesyjna, lub w obrocie bydłem, gruntami i t. p.? Jakie jest zazwyczaj zawodowe stanowisko, narodowość, wyznanie i t. p. lichwiarzy? Czy stosunki ekonomiczne, prawne, społeczne, wiejskie obyczaje, niedostateczne wykształcenie niektórych dłużników i t. p. dają podietę lichwie w okręgu, objętym sprawozdaniem? Jakby najsukuczniej można tam zwalczyć lichwę? Czy lichwiarze korzystają z organizacji kredytowej, ażeby sobie dostarczyć kapitału do swych operacyj?

*) U nas: kółek rolniczych.

VIII. Wpływ nieproduktywnego zadłużenia.

Czy rolnicza, a zwłaszcza włościańska ludność często domaga się kredytu obrotowego i melioracyjnego na prowadzenie i ulepszenie gospodarstwa? Albo czy kredytu potrzebuje ona głównie na spłaty spadkowe, albo na kupno ziemi, albo na oprocentowanie i umorzenie długów na te cele zaciągniętych, tak, że dla właściwych produktywnych celów nie ma już źródła kredytu?

Oto jest cały — jak widzimy — obfity kwestyonarz. Czytelnik, ze stosunkami krajowemi obznajmiony, łatwo dostrzeże, co w nim jest zbytęznego. albo niedobrze sformułowanego i wadliwego, czego brak. Ale jeżeliśmy kwestyonarz ten w całości podali, to dla tego, że nasze stowarzyszenia, przeznaczone głównie dla kredytu osobistego, a w bardzo znacznej części działające wśród włościan i dla włościan, żywo są interesowane we wszystkich, w tym kwestyonarzu poruszonych szczegółowych sprawach.

My nie wyobrażamy sobie, żeby działalność naszych stowarzyszeń ograniczała się tem, by brać pieniądze na x procent, a wypożyczać je na procent $x+z$, by zapełnić portfel weksłami i skryptami, a po roku wypłacić porządną dywidendę. My ją pojmujemy jako działalność obywatelską, skierowaną ku gospodarczemu podniesieniu ludności w okręgu, w którym każde stowarzyszenie działa. Kierownicy naszych instytucyj nie tylko w nich ale i po za niemi powinni być tym czynnikiem, w którym skupia się praca nad podźwignięciem ludu na wyższy szczebel ekonomicznego bytu, powinni być duszą usiłowań i prac, w tym kierunku podejmowanych. A to tem bardziej, że w ten sposób także i wobec tych instytucyj, którym przedewszystkiem służą, spełnią lepiej swoje zadanie i swoje obowiązki. Kredyt drobny musi być indywidualizowany nie tylko co do swej wysokości ale i co do swych warunków. A żeby go dobrze, odpowiednio celowi indywidualizować, trzeba doskonale znać stosunki i potrzeby tej ludności, której kredyt ten ma służyć — a znajomość tę nabędzie się najlepiej przez to, jeżeli razem z tą ludnością i dla niej pracuje się nad podźwignięciem jej poziomu ekonomicznego. Kwestyonarz podobny powyższemu — tak samo wyczerpujący, zmieniony odpowiednio do naszych krajowych a nawet i miejscowych stosunków i warunków — powinienby sobie założyć każdy z kierowników naszych stowarzyszeń i utrzymywać go w ciągłej ewidencji, obejmując nim stosunki ludności okręgu, na który rozciąga się jego działalność. Ta „*privata dilligentia*“ opłaci się sownie i temu, który trud ten podejmie i tej instytucyi, której on

służy, i całej ludności miejscowej i okolicznej — a znajdzie się w tej pracy podnieta do tej szerszej działalności, naszych spółek i ich kierowników, do której nigdy nawoływać i zapraszać nie przestaniemy, działalności, wychodzącej po za sferę bezmyślnego pożyczania pieniędzy, a obejmującej cały zakres ekonomicznych potrzeb ludności.

(C. d. n.).

O należności dwuprocentowej od wkładek i rachunków bieżących.

Dla usunięcia wątpliwości, podnoszonych przez organa skarbowe, co do obowiązku uiszczania 2^oo-wej należności od odsetek, płaconych właścicielom wkładek oszczędności, podajemy do wiadomości Zarządów stowarzyszeń naszych treść rozporządzenia ministerstwa skarbu z 29. kwietnia 1898 L. 5.070, intymowanego Wydziałowi Związku reskryptem c. k. Krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 10. maja 1898 L. 44.045.

Rozporządzenie opiewa: „Na zapytanie jednej z krajowych Dyrekcyi skarbu, podaje się do wiadomości, że przewidziane ustawą z dnia 11. lutego 1897 r. Nr. 57 Dz. p. p. uwolnienie stowarzyszeń zarob. i gosp. od określonej w §. 5. ust. z dnia 21. maja 1873 r. Nr. 87 Dz. p. p., a względnie w §. 7. ustawy z d. 29. lutego 1864 Nr. 20 Dz. p. p., opłaty 2^oo-wej należności, stosuje się tylko do tych wkładek oszczędności, na które stowarzyszenia wydają wkładkującym książeczki wkładkowe.

Co zaś do przyjmowania przez upoważnione do tego statutem stow. zarob. i gosp. pieniędzy na rachunek bieżący, na wszelkich innych podstawach, niż pomienione książeczki wkładkowe, jak np. na podstawie asygnat kasowych it. d., nie zaszła co do obowiązku opłacania 2^oo-wej należności żadna zmiana przepisów zawartych w §§. 5. i 7. powołanych powyżej ustaw“.

Z powyższej interpretacji ustawy z 11. lutego 1897 Nr. 57 Dz. u. p., polegającej na tem, że odosny ustęp tej ustawy, rozpoczynający się od słów „Książeczki wkładkowe, które . . . aż do słów: „nie podlegają żadnej opłacie“, zastosowano w brzmieniu literalnem, (według tekstu niemieckiego) — wynika, że tylko książeczki wkładkowe wolne są od dwuprocentowej należności. Te stowarzyszenia zatem, które przyjmują pieniądze obce w rachunku bieżącym bez wydawania książeczek wkładkowych, w ten sposób, że właściciel dysponuje niemi albo za osobistem tylko zgłoszeniem, albo przez wymianę wzajemnych korespondencji, albo wreszcie za pomocą czeków, — obowiązane są do opłacania od takich rachun-

ków bieżących należności dwuprocentowej i nadal. Do wydawania asygnat kasowych potrzeba koncesyi, o którą dotąd żadne ze związkowych stowarzyszeń nie ubiegało się.

O należnościach bezpośrednich.

Przypominamy wszystkim stowarzyszeniom, szczególnie nowo powstałym, że w myśl ustawy z dnia 21. maja 1873 r. Nr. 87. Dz. p. p. mają stowarzyszenia opłacać w miesiącu styczniu i lipcu każdego roku należności bezpośrednio. W tym celu należy przedłożyć c. k. Urzędowi wymiaru należności, a gdzie takowego nie ma, c. k. Urzędowi podatkowemu do dnia 14. stycznia, względnie lipca, następujące wykazy: a) wpłacone w ubiegłym półroczu udziały; b) wypłacone w temże półroczu udziały i c) wypłaconą i dopisaną w temże półroczu dywidendę od udziałów. Od każdej z tych sum z osobna liczy się należność wedle skali I., na podstawie następującego wzoru:

Wykaz należności bezpośrednich za II. półrocze 1898:

a) Udziały wpłacone	wynoszą 4.615 zł. 85 ct. od tego nal. wedle sk. I. 4 zł. — ct.
b) „ wypłacone „	1.106 „ 24 „ „ „ „ „ — „ 80 „
c) dywidenda wypłacona	2.141 „ 26 „
„ dopisana	814 „ 60 „
razem dywidenda	2.955 zł. 86 ct. od tego nal. wedle sk. I. 2 zł. — ct.

razem należność 6 zł. 80 ct.

wyraźnie sześć złotych ośmdziesiąt centów, którą to kwotę równocześnie wraz z kontrakwitem składamy, prosząc o pokwitowanie odbioru.

W....., dnia 1898.

Dyrekcya:

(Kontrakwit podpisuje Dyrekcya, stwierdzając że kwotę 6 zł. 80 ct. w kasie c. k. Urzędu podatkowego złożyła).

Należność dwuprocentowa od książeczek wkładowych została z dniem 1. stycznia 1898 zniesioną (p. artykuł powyższy „o należności dwuprocentowej“ *przyj. R.*).

Ponieważ niektóre Towarzystwa zaniedbują przedkładania tych wykazów, i opłaty tej należności, przeto przypominamy, że władze skarbowe, które terminów tych ściśle przestrzegają, mogą zniewolić zarząd do przedłożenia tych wykazów, nakładając na Dyrekcję karę pieniężną, zaś w razie spóźnienia opłaty poza termin, zastosowują §. 79. ustawy z dnia 9. lutego 1850 r. to jest wymierzają karę w wysokości trzykrotnej należności.

Ruch stowarzyszeń.

Dary i subwencje na rzecz Funduszu zaopatrzenia funkcjonaryuszów stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w myśl okólnika Zarządu, nadesłały dotychczas z czystych zysków w roku 1897, następujące Towarzystwa:

17. Kasa zaliczkowa w Złoczowie	10 zł.
18. Tow. zalicz. i kredytowe w Skołacie	5 „
19. Za poradę prawną Moses Apfelbaum w Kopyczyńcach	5 „

We Lwowie, dnia 25. czerwca 1898.

W. Terenkoczy.

N. Ulmer.

Wykaz lustracyj, przeprowadzonych w miesiącu maju b. r.:

I. Lustrator związkowy, p. I. Domagalski zlustrował stowarzyszenia:

1. Towarzystwo zaliczkowe w Dukli;
2. Tow. zaliczkowe w Gorlicach (specyalnie inwentarz dystylarni nafty w Ropie);
3. Tow. zal. i ochrony wł. ziem. w Limanowej;
4. Tow. zaliczkowe w Rymanowie i agendę jego w Jaślickach;
5. Ryman. Kasę katol. dla rzem. i rolników w Rymanowie;

II. Delegat Związku, p. Karol Balicki z Kolumny:

6. Mieszcz. Kasę zalicz. i oszczęd. „Wzaj. Pomoc“ w Kutach;

III. Rewident Banku krajowego, p. J. Strzyżowski:

7. Tow. zaliczkowe w Rudkach;
8. Tow. tkaczy w Komarnie;
9. Tow. zaliczkowe w Komarnie;
10. Pow. Kasę zalicz. w Szczercu.

Bilansy stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych za rok 1897.

68. Jasło. Towarzystwo zaliczkowe. a) *Rachunek strat i zysków.* Zyski: z rachunku odsetek 13.084·24. Straty: z rachunku kosztów administracji i podatków 6.445·29, do rachunku bilansu: saldo za r. 1897 6.638·95; razem 13.084·24. b) *Bilans.* Stan czynny: z rachunku pożyczek 450.740·26, z rachunku odsetek naprzód zapłaconych 584·54, z rach. odsetek zaległych (zwłoki) 2.418·33, z rachunku bieżącego 11.735·19, z rachunku zaliczek procesowych 585·55, z rachunku lokacyi 32.266·43, z rachunku kasy 5.494·31; razem 503.824·61. Stan bier-

ny: z rachunku udziałów 67.961 81, z rachunku wkładek na rachunek bieżący 305.643 15, z rachunku długów zaciągniętych 89.566 10, z rachunku odsetek (naprzód pobranych) 4.416 21, z rach. funduszu rezerwowego 28.830 65, z rachunku Banku krajowego 767 74, z rachunku strat i zysków 6.638 95; razem 503.824 61.

69. Kraków. Towarzystwo zaliczkowe. a) *Rachunek strat i zysków.* Przychód: procenta przeniesione z roku 1896 4.310 26, procenta naprzód zapłacone na rok 1898 od reeskontu 1.109 27, procenta pobrane w roku 1897 od weksli 42.814 54; razem 48.234 07. Rozchód: procenta wypłacone od wkładek oszczędności 1.384 96, procenta skapit. od wkładek oszczędn. 13.881 20, proc. wypł. od reesk. weksli 9.286 17, proc. zapł. za r. 1896 od reesk. 839 48, proc. funduszowi rezerw. dopisane 137 25, proc. rezerwie strat dopis. 27 60, proc. przeniesione na r. 1898 4.350 63, proc. przeniesione do rezerwy strat 1.476 29, proc. zwrócone 2 13; razem 31.385 71, podatki i należności skarbowe 974 41, amortyzacya mobiliów 118 27, amortyzacya fund. nal. stemplow. 100 —, amortyzacya funduszu Kasy chorych 40 —, amortyzacya z rachunku różnych 80 —, koszta administracyi 9.634 66, czysty zysk 5.901 02; razem 16.848 36; rozchód razem 48.234 07. b) *Bilans.* Stan czynny: gotówka z dnia 31. grudnia 1897 37.938 82, weksle eskontowane 607.155 40, zaliczki na pensye urzędników 690 —, odsetki naprzód zapłac. na r. 1898 od reeskontu 1.109 27, koszta prawne 4.747 17, walory funduszu rezerwowego 19.958 —, lokacya funduszów bieżących 100 —, mobilia 1.064 43, kaucyje służbowe 2.000 —, realności 8.333 09, fundusz amort. należ. stemp. 400 —, fundusz amort. Kasy chorych 400 —, różni dłużnicy 1.600 —; razem 685.496 18. Stan bierny: udziały 105.216 02, wkładki oszczędności 355 376 14, weksle reeskontowane 187.206 —, odsetki naprzód pobrane na r. 1898 4.350 63, fundusz rezerwy: w walorach 19.958 —, w obrocie 3.666 72; razem 23.624 72, rezerwa strat 1.676 68, kaucyje służbowe 2.000 —, fundusz emerytalny urzędników Tow. 144 97, czysty zysk 5.901 02; razem 685.496 18.

70. Lwów. Towarzystwo zaliczkowe urzędników i sług gal. dróg żelaznych. a) *Rachunek strat i zysków.* Dochody: saldo odsetek 4.705 43. Wydatki: umorzenie inwentarza 18 51, koszta administracyi 2.342 16; zysk czysty za rok 1897 2.344 76; razem 4.705 43. b) *Bilans.* Stan czynny: stan kasy 658 46, pocztowa kasa oszczędn. 460 77, rachunek przenośny 735 98, pożyczki 128.673 89, inwentarz 185 06, 10% 18 51; razem 166 55; stan czynny razem 130.695 65. Stan bierny: fundusz rezerwy 4.799 84, udziały członków 19.519 51, wkładki oszczędności 7.593 57, Towarz. wzaj. ubezpiecz. 92.811 03, rachunek przenośny 3.132 24, spec. rezerwa

strat 494 70, zysk za rok 1897 2.344 76; razem 130.695 65.

71. Zakopane. Towarzystwo zaliczkowe. a) *Rachunek strat i zysków.* Ma: z rachunku kosztów urządzenia i ruchomości 10 —, z rachunku administracyi i podatków 723 28, z rachunku zaliczek procesowych 12 89, do rachunku bilansu: saldo na rok 1898 2.382 66; razem 3.128 83. Winien: z rachunku odsetek 2.928 83, z rachunku zysków (i strat) z roku 1896 200 —; razem 3.128 83. b) *Bilans.* Stan czynny: z rachunku pożyczek 90.976 20, z rachunku odsetek naprzód zapłaconych 150 —, z rachunku kosztów ruchomości 80 —, z rachunku lokacyi 21 —, z rach. kasy 1.922 66; razem 93.149 86. Stan bierny: z rachunku udziałów 7.503 86, z rachunku wkładek na rachunek bieżący 62.915 27, z rachunku długów do obrotu zaciągniętych 17.403 —, z rachunku odsetek naprzód pobranych 1.526 64, z rachunku funduszu rezerwowego 1.418 43, z rachunku strat i zysków 2.382 66; razem 93.149 86.

72. Czernichów. Spółkowa Kasa oszczędności i pożyczek. a) *Rachunek strat i zysków.* Zyski: procenta pobrane za rok 1897 3.667 50, procenta przenośne obliczone do końca roku 1897 1.442 35, opłaty wstępne 16 40, druki innym kasom odstąpione 145 90, opust podatku 36 61, zwrot zaliczek asekuracyjnych 29 69; razem 5.338 45. Straty: procenta pobrane na rachunek roku 1896 1.571 17, procenta wypłacone 274 76, procenta skapitalizowane 2.267 77, koszta administracyjne 555 06, amortyzacya ruchomości (10% od 8 zł. 40 ct.) 1 20, zaliczki asekuracyjne 29 69, zysk czysty za r. 1897 638 80; razem 5.338 45. b) *Bilans.* Stan czynny: gotówka 31. grudnia 1897 197 24, pożyczki 57.489 02, procenta przenośne 1.442 35, ruchomości 7 20, zaliczki asekuracyjne 20 33; razem 59.156 14. Stan bierny: udziały 709 25, wkładki 55.540 32, procenta skapitalizowane 2.267 77, zysk czysty za rok 1897 638 80; razem 59.156 14.

Ogłoszenie.

Pierwszy numer

czasopisma gospodarczo-przemysłowego

„Humus“

wyszedł dnia 23. czerwca 1898 r.

Treść:

Bezwonny naturalny nawóz (kompost).

Na żądanie wydawnictwo „Humus“ w Krakowie, wysyła czasopismo bezpłatnie.